

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بعضی

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۴۰۶ / ۹ / ۱۱

شماره ۳۵۷

شورای محترم نگهبان

عطف به نامه شماره ۳۳۵۷ مورخ ۱۳۶۰/۵/۲۹ دولت درخصوص طرح قانونی اراضی شهری که در جلسه علنی روز سه شنبه ۱۷ مهر ۱۳۶۰ با حضور نمایندگان شورای محترم نگهبان بتصویب رسیده است دراجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد.

رئيس مجلس شورای اسلامی

احبیب‌الهادی

۱۴۰۶ / ۹ / ۱۱

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۵۶۳ - ق

تاریخ ۹۷/۹/۱۹

بیان

طرح قانونی اراضی شهری

ماده ۱- باتوجه به اصول ۴۹-۴۷-۴۵-۴۳-۳۱ قانون اساسی و کمبود شدید مسکن برای طبقه مستضعف و نیاز مبرم دولت به زمین برای انجام این وظیفه مهم و جلوگیری از بورس بازی زمین که مهمترین عامل بازدارنده دولت در تأمین مسکن طبقه محروم و سایر تاسیسات شهری میباشد، با استفاده از اجازه مورخ ۱۹/۷/۶۵ حضرت امام خمینی که در آن مجلس شورای اسلامی را صاحب صلاحیت برای تشخیص موارد ضرورت و فساد و اختلال نظام اجتماعی و قانونگذاری لازم در آین موارد دانسته‌اند تصویب و اجرای طرح قانونی اراضی شهری برای مدت ۵ سال ضروری تشخیص داده میشود.

ماده ۲- اراضی شهری زمینهای است که در محدوده قانونی شهرها و شهرکها قرار گرفته باشد.

ماده ۳- اراضی موات شهری زمینهای است که سابقه عمران و احياء نداشتمباشد.

ماده ۴- اراضی با بر شهری زمینهای است که سابقه عمران و احياء داشته و بدریج به حالت موات برگشته است اعم از آنکه صاحب مشخصی داشته و یا نداشته باشد.

ماده ۵- کلیه زمینهای موات شهری در اختیار دولت جمهوری اسلامی است و اسناد و مدارک مالکیت گذشته ارزش قانونی ندارد مگر آنکه از تاریخ ۲۲/۱۱/۵۷ توسط دولت واکذار شده باشد.

تبصره- اسناد مالکیت زمینهای مواتی که به موجب قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری و این قانون به اختیار دولت درآمده یا در میآید و در وثیقه می‌باشد آزاد تلقی و غیر از مطالبات اشخاص ناشی از فروش اینگونه اراضی که منتفی میگردد مطالبات دیگر وسیله طلبکار از سایر اموال بدھکار وصول خواهد شد.

ماده ۶- کسانیکه طبق مدارک مالکیت رسمی از زمینهای موات شهری داشته‌اند مشروط برآنکه مسکن مناسبی نداشته باشند طبق خواباط مسکن و شهرسازی در سراسر کشور زمینی در حد نصاب ماده ۸ در اختیار شان گذاشته میشود تا عمران و احياء کنند و در صورت عدم عمران و احياء حق مذکور ساقط وزمین به دولت باز میگردد.

تبصره- در مورد کسانیکه به تاریخ قبل از قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری با اسناد عادی دارای زمین بوده و در مهلتهای تعیین شده قبلی از طرف مراجعت مربوط تشکیل پرونده داده‌اند و نیز در شهرهاییکه تاکنون مهلتهای مذکور برای تشکیل پرونده اعلام نشده در صورتیکه تاریخ تنظیم سند عادی و صحت معامله از طرف مراجعت ذیصلاح قضائی تایید گردد برابر ضوابطی که در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین میشود اجازه

عمران داده خواهد شد.

ماده ۲— کلیه اراضی با پر شهری بلا صاحب معلوم در اختیار دولت میباشد.

ماده ۳— مالکان اراضی با پر شهری میتوانند طبق ضوابط وزارت مسکن و شهرسازی در سراسر کشور فقط زمینی را به مساحت کمتر از دو برابر بالاترین حداقل نصاب تفکیکی مناطق مسکونی در شهر محل و قوع زمین حداقل تا ۱۰۰۰ متر مربع طبق ضوابط شهرسازی مصوب عمران و احياء کنند یا به دولت بفروشند و در شهرها یکیه نصاب تفکیک مشخص نگردیده بر طبق آئین نامه اجرائی خواهد بود که وزارت مسکن و شهرسازی تهیه و تصویب مینماید وزائد بر آن (نه عین و نه منفعت) قابل واگذاری نیست مگر به دولت و با تقویم دولت.

تبصره ۱— مالکین اراضی مشاعی هر یک میتوانند تا حد نصاب مذکور از مزایای این ماده استفاده کنند مشروط برآنکه تحت تکلف یکدیگر نباشند که در این صورت فقط یک اجازه عمران و احياء برای زمین در حد نصاب یاد شده به افراد مذکور داده میشود. طریقه افزار و اختصاص سهام مالکین مشاعی بر طبق آئین نامه اجرائی خواهد بود.

تبصره ۲— کسانیکه بحکم مواد پنج و هفت این قانون مالک قطعه زمینی مواد و قطعه زمینی با پر میشوند در صورتیکه مجموع هر دو زمین بیشتر از مقدار تعیین شده در ماده ۸ باشد فقط میتوانند یکی از آنها را به دلخواه خود نگهدارند و در هر مورد برای افرادی که تحت تکلف یکدیگر باشند یک اجازه عمران صادر میگردد و از نظر حد نصاب تابع ضوابط این قانون است.

تبصره ۳— واگذاری سهام مشاعی مالکین اراضی مواد و با پر شهری به یکدیگر در یک یا چند قطعه زمین برحیو که سهم هر یک از مالکین پس از انتقال زائد بوحد نصاب مقرر در این ماده نگردد بارعاایت سایر شرایط مدرج در این قانون بلا مانع است.

تبصره ۴— شرکتهای تعاوی مسکن که قبل از تصویب این قانون بموجب اسناد رسمی مالک زمینهای باشند بارعاایت حداقل نصاب تفکیک محل و قوع زمین برای هر یک از اعضاء در قالب ضوابط وزارت مسکن و شهرسازی حق بهره برداری از زمین خود را دارا میباشند زمینهای مازاد بربناز آنها و توزیع زمینی که طبق ضوابط مذکور در مهلت مقرر عمران نگردد تابع مقررات این قانون بوده و در اختیار دولت قرار میگیرد.

تبصره ۵— تقویم دولت براساس قیمت منطقه‌ای (ارزشیای معاملاتی) زمین با کسر ارزش ناشی از خدمات عمومی است.

ماده ۹— مالکین زمینهای با پر دایر شهری موظفند زمینهای موردنیاز دولت یا شهرداریها را با تقویم دولت به آنها بفروشند و دولت میتواند بجای زمینهای که مساحت آنها بیش از سه هزار مترمربع میباشد بارعاایت ضوابط عوض آنرا از سایر اراضی دولتی که

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شماره ۱۵۶۲۷ - ق

تاریخ ۹ شهریور ۱۴۰۶

- ۳

بیان

ارذش معاملاتی آن معادل بهای زمین واگذاری به دولت باشد بفروشنده واگذار کند.

تبصره ۱ - مقررات این قانون نسبت به زمینهای تملکی قبلی دولت و بانکها که تمام یا قسمتی از بهای آن را پرداخت نکرده‌اند نیز قابل اجرا است.

تبصره ۲ - در صورت استنکاف یا عدم مراجعته یا عدم دسترسی به مالک پس از اعلام وزارت مسکن و شهرسازی و با وجود تعارض ثبتی و درویشه بودن ملک و هرگونه اشکالات حقوقی دیگر که مانع از انجام معامله دولت گردید دولت زمین را تملک و حسب مورد وزارت مسکن و شهرسازی یا شهرداری به قائم مقامی مالک سندانانتقال را مضارع می‌نماید و در موقع مراجعت مالک پس از ارائه مفاصیل حسابهای لازم و ففع هرگونه اشکال بهای آن پرداخت یا زمین موضع واگذار می‌گردد.

ماده ۱۰ - از تاریخ تصویب این قانون کلیه زمینهای متعلق به وزارت‌خانه‌ها و موسسات دولتی و بانکها و سازمانهای وابسته به دولت و موسساتی که شمول حکم مستلزم ذکر نام آنها است و کلیه بنیادها و نهادهای انقلابی در اختیار وزارت مسکن و شهرسازی قرار می‌گیرد.

تبصره ۱ - شهرداریها و شرکتها و سازمانهای وابسته به شهرداریها از شمول این ماده مستثنی هستند ولی حق واگذاری اینکوه اراضی را بدون اجازه وزارت مسکن و شهرسازی ندارند مگر بعنوان رفع نیازمندیهای عمومی شهر و موضع املاک واقع در طرحهای مصوب شهری.

تبصره ۲ - اراضی غیر مواد وقفی به وقفیت خود باقی و عمل به وقف می‌شود، لکن هرگونه واگذاری اراضی از طرف اوقاف یا آستان قدس رضوی یا سایر مตولیان بایستی بروطبق ضوابط شهرسازی با نظر وزارت مسکن و شهرسازی صورت گیرد.

تبصره ۳ - وزارت مسکن و شهرسازی مکلف است اراضی حاصل از موضوع این ماده را به ادارات و سازمانهای مذکور در حد نیاز اداری و ناسیلاتی مجاناً واگذار نماید.

ماده ۱۱ - وزارت مسکن و شهرسازی موظف است برآساس سیاست عمومی کشور بر طبق آئین نامه اجرائی نسبت به واگذاری و عمران زمینهای مواد و بایر شهری خود بر طبق طرحهای مصوب شهرسازی اقدام کند و در محدوده مصوب شهرتهران با نظر شهرداری تهران می‌باشد.

تبصره ۱ - دولت از پرداخت هرگونه مالیات و حق تمبر و هزینه‌های ثبتی و معاملاتی بابت تفکیک و فروش اراضی معاف است.

تبصره ۲ - بهای واگذاری زمین به اشخاص نباید از ارزش‌های معاملاتی مصوب منطقه‌ای تجاوز نماید.

ماده ۱۲ - تشخیص عمران و احیاء و ناسیلات مناسب و تمییز بایر و مواد اراضی با کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزراء دادگستری و مسکن و شهرسازی و شهردار محل بر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

- ۴ -

بیان

طبق آئین نامه اجرائی آن خواهد بود . تشخیص کمیسیون ظرف دهون از تاریخ اعلام وزارت مسکن و شهرسازی قابل اعتراض در دادگاه محل است .

دادگاه نسبت به اعتراض مدعی خارج از نوبت رسیدگی کرده و حکم صادره قطعی است .

ماده ۱۳ - تغییر اساسنامه و یا ادغام و تعبیین شیوه کار سازمانهای عمران اراضی و هیات‌های ۵ نفری بطریقی است که در آئین نامه اجرائی مشخص خواهد شد .

ماده ۱۴ - از تاریخ تصویب این قانون هرگونه تصرف و تجاوز به اراضی شهری متعلق یا منتقل شده به دولت و شهرداریها یا احداث هرگونه بنا و یا هرگونه نقل و انتقالات بمحض اسناد عادی یا رسمی و تفکیک و افزایش آن اراضی و یا هرگونه عملی برخلاف این قانون جرم شناخته می‌شود ، از زمین مزبور خلخ ید شده و آثار تجاوز رفع می‌گردد و متکبرین و واسطه‌ها و اشخاصی که در این اعمال دخالت داشته باشند هر یک علاوه بر پرداخت ضرروزیان واردۀ طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری بعدت پنج سال از آن جام هرگونه معاملات اموال غیرمنقول در سراسر ایران محروم می‌شوند .

ماده ۱۵ - وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداری‌های این متجاوزین را به دادسرا و دادگاه‌های صالحه معرفی و از اراضی مورد تصوف و تجاوز با دخالت مستقیم قوای انتظامی رفع تصرف و تجاوز نموده و بر حسب مورد در اختیار دولت یا شهرداریها قرار دهد .

ماده ۱۶ - هر یک از کارمندانی که در اجرای این قانون به تشخیص دادگاه صالحه رعایت دقیق مقررات آنرا ننموده و تخطی نمایند علاوه بر جیوان خسارات وارد به دولت یا اشخاص و اعماق وضع ، بر حسب مورد به انفصل موقت یا دائم از خدمات دولتی محکوم می‌گردد .

ماده ۱۷ - وزارت مسکن و شهرسازی مأمور اجرای این قانون می‌باشد و موظفاً است حداقل ظرف سه ماه آئین نامه اجرائی مواد این قانون را که به تصویب هیات دولت خواهد رسید ، تهییه و به اجراء بگذارد .

طرح قانونی فوق مشتمل بر هفده ماده و چهارده تبصره در جلسه روز سه شنبه هفدهم آذرماه یکهزار و سیصد و شصت مجلس شورای اسلامی بتصویب رسیده است . / ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

ابوالحسنی

۱۳۷۰